

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΑΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΘΑΝΑΤΟΣ—ΖΩΗ

Ξυπνά ἡ κόρη τοῦ Βορρά στή σκιάβα σιγαλιά της
κι' ὁ οὐρανὸς γλυκύτερος τῆς φαίνεται ψηλά·
ἐλευθερίας ἥλιος, τὰ χρυσωτὰ μαλλιά της
χαϊδεύει καὶ γελᾷ.

Καὶ βλέπει τὴν Ἰσότητα θεοῦ νὰ προχωρῇ,
μὲ ματωμένο μέτωπο στὰ ὕψη ν' ἀνεβαίνει·
καὶ βλέπει τὸ διάδημα τοῦ Τσάρου τὸ βαρὺ
ἀπὸ τὸ γέρω Καύκασο νεκρὸ νὰ κατεβαίνει
καὶ τὸν λαὸν ν' ἀναφωνῇ σὰν νὰ βρυχᾷται λέων,
ὁ Τσαρισμὸς ἀπέθανε δὲν θὰ ξυπνήσῃ πλέον!

Μλφτς.

ΤΑ ΟΠΛΑ ΜΑΣ

Μὲ σκέφι τὸ κεφάλι μας τσακίνει
τοῦ Μάνιχερ τονφέκια ἡ Φιλιπίδη
ὀφείλει τὸ κουβέρνο νὰ προκρίνῃ;

Κι' ἐμπρὸς, ἀγάντια ὁ ῥόζος μὲ τ' ἀρόδι,
καὶ βίρρα ἐπιτροπὲς ἐπιτροπῶν
ὅπὸ τῶν ἀρμοδίων καὶ λοιπῶν.

Καὶ φεύγουνε ἑβδομάδες, μῆνες, χρόνοι,
μονάχα μ' ἀρμοδίους κι' εἰδικούς,
κι' ὁ κόσμος γιὰ τὰ ὅπλα του θυμάνει
καὶ ψάλλονμ' ὅλοι ... Φιλιππι-δι-κούς!

Κι' ἀντὶς ἡ πειροπὴ νὰ συμφωνήσῃ
τὸ ὅπλο σὺν Κουβέρνο νὰ συστήσῃ,
συνέρχεται προθύμως ἕως τώρα,
κι' ἔτσι σκοτώνει τ' ὅπλα μας ... τὴν ὥρα!

Φάλοταφ.

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ. — Νὰ μάθῃς ἄλλοτε, μωρὲ, νὰ μὴ μιλεῖς μὲ πάθος
ἀλλὰ μετὰ συνέσεως καὶ κρίσεως βαθείας·
τοῦ δήμαρχου τὸ μαγαζὶ ἐκτίσθῃ κατὰ λάθος
καὶ κατὰ τὰ γραφόμενα τῆς φίλης « Ἀληθείας »
ὁ Πιρπιρῆς τὸ σχέδιον τὸ εἶχε κάμει βράδυ
κι' ἀπρόσεκτος ἐξέχασε τὸ κόκκινο σημάδι.

Ἀδίκως τὸν ἐμέμφεσο τόσον καιρὸ τὸν Πίπη.
Μ. — Μήπως τὸ ἤξερα κι' ἐγὼ πῶς τὸ σημάδι λείπει;

Γ. — Ἐκεῖνο εἶπε Μαρῆ
κι' ἔγινε τόσο χάλι
κι' ἀνάθεμα τὸν Πιρπιρῆ
ποῦ δὲν τὸ εἶχε βάλει!

Ἀνάθεμα τὸν Πιρπιρῆ τί πῆγε νὰ μᾶς κάμῃ!
Ἄν ἄφην' ἀσημάδεντο ἀκόμη ἕνα δράμι,
τοῦ φόρου τὰ οἰκόπεδα κι' ἀπάνον κι' ἀπουκάτου
ὁ Πίπης θὰ ἐνόμιζε πῶς ἦτανε δικά του.
Ἄλλοι μόνον στὶς κόκκινες γραμμὲς ἐν ὑποπείσῃ
σὲ κάνουν νὰ οἰκοδομῇς χωρὶς νὰ εἶναι θέσις.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.ΣΗ.ΥΙ.Φ2.0049

Δὲν ξέρεις τί καταστροφή, δὲν ξέρεις τί ζημία,
σοῦ φέρουνε, μωρὲ Μαρή, τὰ κόκκινα σημεῖα,
καὶ χάριν παραδείγματος ποτὲ δὲν θὰ ξεχάσω
τὸ κόκκινο τῆς « Πύλαρος » ἀπάτησε τὴν « Ἀσσο »
καὶ τὴν τρομάρα πῶλαβα μὲ τὸ Γεωργιάδη
ὅταν μετροῦσε νὰ νερά
κι' εἶδα στοῦ μώλεν τὰ πλευρά
τὸ κόκκινο σημάδι !

Τὸ λάθος τοῦ μηχανικοῦ τὸν εἶχε ἀπατήσει
τὸν κωφερὸ τὸ δῆμαρχο κι' ἐφρόντισε νὰ χτίσῃ
κι' οὔτε κανεὶς εὐρέθηκε τὰ μάτια νὰν τ' ἀνοίξῃ
καὶ νὰ τοῦ πῇ « αὐτὸ ποῦ χτίζῃς, ἡ Μέκα θὰ στοῦ ῥίξῃ. »
Κατὰ τοῦ Πίπη τὸ λοιπὸν ποτὲ μὴν ἀποφαίνεσαι
γιατὶ μὲ τὴν « Ἀλήθειαν » σὲ κάνω καὶ βουβαίνεσαι.

Ἡ Μέκα εἰς τὰ ἔργα του πολὺ τὸν κατατρέχει,
ἀλλὰ, καθὼς ἐδράβασες, ἀνάγκη ποῦ τὴν ἔχει !
Ψηφίσματα συμφέροντα πολὺ τὴν ἐπαρχία,
ὅλα γραμμὴ τὰ πέρασε ἀπὸ τὴ Νομαρχία
Ἐπέρασε τὰ βότανα π' ἀνθίζουν ὅλο ἕνα
κι' ὅλα τὰ εἶδε πράσινα καὶ κόκκινο κανένα
ἐπέρασε τὸ θέατρο ποῦ μὲ τὸ ἔργολαβες
ἔργειναν τόσες ὅπερες καὶ κόκκινες γκρανβιές.

Ἐπέρασε τὸ ψήφισμα πῶνάλεσε τὸ Βοῦρο
νὰ φέρῃ σπόρο καὶ κεντρί
καὶ κάθε μας ζαβὸ δεντρί
τώρα τὸ βλέπεις ντοῦρο.

Καὶ μ' ὤλην τὴν ἀντίδρασιν τῆς ἰσχυροῦς Μέκας,
ἐπέρασε κι' ἀπόπατους δι' ἄνδρας καὶ γυναῖκας.

Ἡ Μέκα εἰς τὰ ἔργα του ἐμπῆκε σὰ μαρόκος,
ἀλλὰ ὁ ἀξιότιμος Νομάρχης Τσιριμῶκος,
δεικνύων ἀξιεπαινον ἐνέργειαν καὶ ζῆλον
ὥς ἔγραφε τὸ ὕστερον τῆς « Ἀληθείας » φύλλον —
καὶ ὄνειρα ὑπὲρ ἡμῶν μεγάλα διαπλάττων
ἐνέκρινε τὸ ψήφισμα περὶ τῶν ἀποπάτων
κι' ἂν ἀρουνβὼ ἀπόπατος ἐνταῦθα θὰ ὑπάρχῃ
αὐτὸ θὰ τὸ ὀφείλωμεν στοὺν κύριο Νομάρχη.

Τὸ δῆμαρχό μας, μάταια τὸν κηρυγᾷ ἡ Μέκα
μ' ὅλα τῆς Μέκας τὰ σταγὰ

περοῦν ψηφίσματα ἐνῆα
κι' οἱ ἀποπάτοι δέκα.

Τὴ Μέκα κάνουμε τουρσί καὶ τὸ Γαρμπὴ σιρόνιο
τὸ δίκιο μας τὸ βρίσκουμε ἀπὸ τὸν Τσιριμῶκο.

Μ. — Πολὺν βρὲ Γιάννη μὲ λυπεῖ, πολὺ μὲ καταθλίβει
πῶξέχασε ὁ Πυρπιρῆς τὸ κόκκινο μολύβι,
κι' εἰς μέρος πῶχρησίμεινε γιὰ σφόγο τοῦ μαρκάτου,
ἐκ λάθους ἠραγκάσθησαν νὰ χτίσουν καφφερεῖα,
κι' ὁ Σκούρης ποῦ τὰ νοίκιασε νὰ φτιάχνῃ τὰ γλυκά του,
πληρώνει ὅπωςοδήποτε μπροστὰ τὴν τριμηρία.

Γ. — Χωρὶς νὰ ξετάζωμεν οἰκόπεδα καὶ τόπους,
τὰ λάθη σοῦπα κι' ἄλλοτε, εἶναι γιὰ τοὺς ἀνθρώπους
ἐλάθεψε κι' ὁ Πιρπιρῆς νὰ σύρῃ τὴ γραμμὴ του,
ἐλάθεψε κι' ὁ δῆμαρχος μὲ τὴν οἰκοδομή του
ἀλλὰ καὶ ἂν ἐλάθεψε, ἐσὲ δὲν σὲ ζημιώνει
τὸ λάθος τῆς οἰκοδομῆς . . . ὁ Σκούρης τὸ πληρώνει !

— × × × × —

Ἡ ΕΥΛΟΓΑΪΔΑΡΑ

Ἡ σημερινὴ ὥμετικη πολιτικὴ ἀντάρα,
τί ἄλλο, εἶναι, βρὲ παιδιὰ, παρὰ εὐλογαῖδαρα ;
Εὐλογαῖδαρα χαμερπῆς καὶ κακοηθεστάτης
ποῦ τὴ βασταίει τοῦ λαοῦ ἡ βουλευσμένη πλάτη !

Καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀηδεῖς ἀγῶνας καὶ χοροὺς,
δὲν ἔρχονται οἱ ἄσχημοι νὰ διώξουν τοὺς ὠραίους,
οὔτε παλεύουν φρόνιμοι νὰ ῥίξουν μωροὺς,
ἀλλὰ οἱ κατεργάρηδες μὲ τοὺς κατεργαρέους.

Εὐλογαῖδαρα παίζοντε ἢ ἐθνικὲς σανίδες
μαζὺ μὲ τὸ Σιμόπουλο τὸν οἰκονομολόγο
τὸ ἔθνος ἔχωρίστηκε κι' ἔργεινε δυὸ μερίδες,
ἢ μία πῶς νὰ σπαταλῶ κι' ἄλλη πῶς νὰ τρώγω.

Αὐτὸν τὸ δρόμο, κύριοι, τὸ ἔθνος μας ἐπῆρε
ἐδῶθε βλέπετε τὸ γκρεμνὸ κι' ἐκεῖθεν τὸ χέμμα
κι' ὅπου σ' ἀρέσει κόπιασε κι' ὅπου γουστάρεις σῶρε,
ὁλοῦτε βασιλεύοντε ὁ δόλος καὶ τὸ ψέμμα.

Εὐλογαῖδαρα παίζεται παιδιάστικο παιγνίδι
καὶ κόσμος ἐκρυμμένος βαστᾷ τὸ σῆπρὸ τὸ σανίδι.

Εὐλογαῖδαρα παίζεται στὴν γῆν τῶν Περικλέων,
τῶν Κόδρων τῶν δαφροστεφῶν καὶ τῶν Θεμιστοκλέων.

Μὰ μάντα κι' ἄλλη κάθονται τὰ ἰσχυρὰ στοιχεῖα
ποῦ ἄλλο δὲν μᾶς φέρουνε παρὰ τὴ δυστυχία
κι' ὁ βασιλεὺς καταμεσῆς γιὰ νὰ διασκεδάσῃ
μὲ κάθε φύλλον πῆδημα τ' ἀνεβοκατεβάζει.

Ὁ βασιλεὺς ὁ ἔμπειρος, μὲ τέχνη κι' ἐπιστήμη,
μὴ θέλωντας μὲ τὸ ὄωμνὸ νὰ βροῖσκῃ τὸ μπελῖ του,
προσθέτει στὴν κακοτοπιά τὸ βάρος τοῦ Ζαῖμη,
φέρνει τὸ ἰσοζύγιο καὶ κάνει τὴ δουλειά του !

Ὡραία διασκέδασις μὲ τόσῃν ποικιλίαν,
ἀνέκαθεν συμφέρουσα τὸν ἡγεμόνα ἴαν !
Ὡραία διασκέδασις μὲ τὴν εὐλογαῖδαρα
ποῦ στοῦ ταμεῖο τοῦ Ῥωμνηοῦ δὲν ἄφησε δεκάρα !

Εὐλογαῖδαρα παίζεται καθ' ὅλα τεχνικῇ,
κι' ἀπάνω τῆς αἰωνρώνεται τὸ ἔθνος καρφωμένο
κι' οἱ βουλευταδες τρέχουνε ὡς εἶδος ποντικοὶ
ἐ. εἰ ποῦ βρίσκουνε τυρὶ καλλίτερα ψημένο !

ΤΙΟΚΡΙΤΗΣ

Ἐσὺ ποῦ δὲν πειράζεσαι, γκρινιᾶρα μου καθόλου,
ἐσὺ ποῦ φέρεις τ' ὄνομα τ' Ἀνδρέου τ' ἀποστόλου
σὺ ποῦ πουλὶ δὲν ἄφησες νὰ γύρῃ σὲ κλαδί,
σὺ ποῦ τὸ μαντολῖνο σου γκρινιάζεις κάθε τόσο,
γρηᾶ, πῶς μὲ τὸ τίποτε ἐξάρωσες ὡς τόσο ;
Μήπως γιὰτὶ σοῦ ἤγγισα εὐαίσθητη χορδή ;

Ἐσὺ ποῦ μία κρύβεσαι καὶ δέκα ξεφντρώνεις,
ἐσὺ ποῦ τὰ ματάκια σου πολλὰ φορὲς λιγώνεις,
ἐσὺ ποῦ κάνεις πάντοτε πῶς δὲν καταλαβαίνεις,
σὺ ποῦ στοῦ μάους σὰν χτυπᾷς, μέσα ποτὲ δὲν μπαίνεις,
σὺ ποῦ τῶν ἄλλων ἔρωτες φιλοσοφεῖς καὶ κρίνεις
καὶ λὲς πῶς ἐρωτόκριτος ποτέ σου δὲν θὰ γίνῃς,
κάτω ἀπὸ μένα τὸν Κριτὴ ἐβγήκες ποιητῆς,
καὶ μόνος σου βαφτίστηκες προχθές . . . ὁ π ὁ - κ ρ ι τ ῆ ς !

Ὁ Κριτῆς.

ΤΡΕΞΑΤΕ στοῦ Μαραράγκα πρὶν ἐξαντληθοῦν
τὰ ἑκτακτα ὑφάσματα. Θὰ βλέπετε νὰ τὰ φοροῦν
ἄλλοι καὶ θὰ ζηλεύετε.
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Διὰ μερικὰς
ὑπερβολικὰς.

Ἔτσι τὸ λοιπὸν κορίτσια
θέλετε νὰ πᾶμ' ἐμπρός
κι' ὕστερα παραπονεῖσθε
πῶς δὲν βρίσκειται γαμπρός ;

Μὲ τὸ λοῦσο τὸ σπρωγμένο
καὶ τὸ ὑπερβολικὸ,
δὲν ξιπάζεται τοῦ τόπου
τὸ μυαλὸ τὸ πρακτικόν.

Τί παράξενα καπέλα
καὶ φουστάνια κεντιστά,
κι' ἀπὸ πάνουθε τὰ βέλα
σὰν κολτρίνες κρεμαστά !

Χάνεται μ' αὐτὰ τὸ θάμβος
τῆς μορφῆς σας τὸ γλυκὺ
καὶ μοῦ φαίνεται πῶς εἶσθε
Δεσποτάδες θηλυκοί !

Κάθε νόστιμο βελέσι,
τὸ θαυμάζω καὶ μ' ἀρέσει.
Πρέπει κάθε ζηλεμένη,
διαθέσιμη ἂν μένῃ,
νὰ ντυθῇ μὲ λίγη χάρι,
ἀλλὰ πάντοτε σεστάδα,
πὶ ὅχι μέχρι τοῦ σημείου
νὰ περνᾷ γιὰ μασκαράδα !

Ὁ γαμπρὸς σὰς καμαρώνει
μὰ κοντά σας δὲν ζυγώνει.
Ποιὸς θὰ πάρῃ γιὰ γυναῖκα
μιά κυρία π' ὅσο ζῇ,
θὰ χρωστάῃ στ' Ἀβλιχάκη
καὶ στοῦ κάθε μαγαζί ;

Ποιὸς τρελλάθηκε νὰ πάῃ
νὰ ζητῇ νοικοκυρά
ποῦ τὴν προῖκα τῆς θὰ φάῃ
σὲ καπέλα καὶ φτερά ;

Στὸ Ληξούρι ποῦ δὲν βάνουν
τὰ δικά σας ξαφνικά,
μια δυὸ τὴν ἐβδομάδα
τίς ἀρπάζουν τακτικά.

Ἀλλὰ σεῖς πῶς ν' ἀρπαχθῆτε
ποῦ ἡ δόλια σας καρδιά
ἀγαπάει μόνον φρόνους
καὶ σπετάκολα φαρδιά !

Φλάκ-Φλόουκ.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΕΠΙΤΙΜΙΟΝ

Ἐγγραφον τοῦ παρ' ἐφέταις Κερκύρας εἰσαγγελέως, εὑρεθὲν τοιχοκολλημένον εἰς τὴν θύραν τῆς ἐνταῦθα εἰσαγγελείας,

Ἀριθ. 2074

Πρὸς τὸν κύριον παρὰ τοῖς ἐν Κεφαλληνίᾳ Πρωτοδίκαις
Εἰσαγγελέα.

Πλείστα τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἐνώπιον τοῦ αὐτόθι Κα-
κουργιοδικείου ἐκδικασθεῖσιν κατὰ τὴν λήξασαν σύνεδρον δι-
κῶν ἐπροξένησάν μοι ἀλγεινотάτην ἐντύπωσιν, αἰσθῆσιν δὲ
βαθείαν τῇ ἐνταῦθα κοινωνίᾳ εἰδυῖα καλῶς καὶ δὴ ἐξ ἰδίας
ἀντιλήψεως τὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς διεπράχθησαν ἐγκλήματα
ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ ἀρτίως αὐτόθι ἐκδικασθέντα· ὥστε εὐ-
λόγως παρέχεται μοι ἀφορμὴ νὰ μεταβλῶ εἰς ἐσχον ἀγα-
θὴν γνώμην περὶ τῆς αὐτόθι κοινωνίας καὶ σκεφθῶ ἂν πρέπη
ἐν τῷ μέλλοντι νὰ προβῶ εἰς προσδιορισμὸν δικῶν τῶν ὁπί-
ων ἡ τύχη ἐφ' ὅσον τοιοῦτο πνεῦμα ἐπιεικίας, ἐνεχούσης
σκάνδαλον μέχρι παρεξηγήσεως ἐπικρατεῖ παρά τισιν οἰκο-
κυραίοις τῆς πόλεως φημιζομένης ἐπὶ αὐστηρότητι ἡθῶν καὶ
κοινωνικῇ σεβαρότητι, λίαν ἀμφίβολος καθίσταται. Ὅθεν
καταστήσατε γνωστὰς τοῖς πᾶσιν αὐτόθι τὰς λυπηρὰς ταύ-
τας παρατηρήσεις μου αἱ ὁποῖαι ἐλπίζω, ὅτι θὰ ἐμπνεύσω-
σιν τοιαύτην αἰσθῆσιν ἐκείναις εἰς τοὺς ὁπίους ἡ πολιτεία
ἐμπιστεύεται ὑψίστα καθήκοντα πεποιθυῖα, ὅτι εὐόρκως καὶ
καὶ ἀξιοπρεπῶς δύνανται οὗτοι νὰ ἐκτελῶσι ταῦτα πρὸς τι-
μὴν τῆς πατρίδος αὐτῶν καὶ ἱκανοποιήσιν τῶν ἀδικουμένων
(Ἀμήν !)

Ἀπεκδεχόμενος δὲ περὶ τοῦ ληπτέου τούτου μέτρου ὑμε-
τέραν γνώμην ὡς καὶ ὁμοίαν τοῦ κ. προέδρου ἀναμένω ἐγ-
καίρως ταύτην.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1905.

Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς
Μ. Δ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ.

Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑφὴν τοῦ ἐγγράφου, αὕτη ἀμέσως
φέρει εἰς τὸν νοῦν τὴν εἰκόνα τοῦ ἥρωος τοῦ Ἀννίνου, σά-
λιον τετυλιγμένου καὶ ἀπαγγέλλοντος αὐτῶν πολλῶν δεινῶν ἀφο-
ρήτων περιστάσεων ἐξαναγκασσῶν κτλ. ».

Διὰ δὲ τὴν οὐσίαν . . . κάθε σχόλιον θὰ ἦτο ὥχρον καὶ θὰ
ἐμείωνε τὴν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ἐντύπωσιν.

Μὰ ἐπὶ τέλους τί ἐμβόλο διέπραξε τὸ ὀρκοδικεῖον τῆς
Κεφαλληνίας ὅπως ὅλα αὐτὰ τὰ ἀναθέματα τοῦ κυρίου
Πρωτοπαπᾶ λαῦρα πέσωσιν ἐπάνω μας ;

Μίαν ὑποθέτομεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐν Κερκύρᾳ ἀλγεινотά-
την ἐντύπωσιν (Κόρπο ντὶ μπάνκο !) καὶ εἰς τὸ ἐν Κεφαλ-
ληνίᾳ εἰσαγγελικὸν ἐπιτίμιον, τὴν ἀθώωσιν τῶν κατηγορου-
μένων διὰ τὴν κλοπὴν τῶν βασιλικῶν κατασφαλῶν, αἱ ὁποῖαι
ὅμως εἶχον ἐπιστραφῇ πρὸ πάσης ἀναγκείας.

Ἀμποτε καὶ τὸ ἐγγραφον τοῦ κ. Πρωτοπαπᾶ νὰ εἶχεν
ἐπιστραφῇ πρὸ πάσης ἀναγκείας. Δυστυχῶς εὑρεθὲν

τοῦτο θυροκολλημένον εἰς τὸ ἐνταῦθα εἰσαγγελικὸν κατάστη-
μα καὶ δὴ ἐπικαλούμενον εὐρυτέραν κυκλοφορίαν.

Κατὰ καθήκον τὸ παραλαμβάνομεν, τὸ φιλοξενοῦμεν ὡς
ἀρμόζει καὶ τὸ παραδίδομεν εἰς τὴν δημοσιότητα διὰ τὰ πε-
ραιτέρω.

ΟΙΚΟΚΥΤΡΑΙΟΣ !!

ΠΑΝΑΓΗΣ ΔΙΔΙΕΡΑΤΟΣ

Ο ΝΕΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Τὸ Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον ἀπέκτησε μίαν ἐτι ἐπιστη-
μονικὴν ἐξοχότητα καὶ δύναται νὰ ὑπερηφανεύεται.

Ὁ ἡμέτερος συμπολίτης Παναγῆς Διδιεράτος καὶ θηγητὴς
τοῦ ἐν Γενούῃ Πανεπιστημίου, ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Ἰατρικῆς
Σχολῆς ἵνα καταλάβῃ τὴν ἐδραν τῆς παθολογίας ἐν τῷ
Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

Μόνον ἡ ἱκανότης τοῦ καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ του φήμη ἀ-
γαγον αὐτὸν εἰς τὴν ὑψηλὴν θέσιν.

Εὖγε εἰς τὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν Ἑλλογὴ ὡς ἡ τοῦ κ.
Διδιεράτου ξένη εἰς προσωπικὰς ὑποχρεώσεις καὶ εἰς συνήθεις
πολιτικὰς πιέσεις ἀπεβλέπουσα δὲ μόνον εἰς τὴν ἀξίαν, εἶναι
μία πρόδοος διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον.

Δυστυχῶς ὅμως οἱ Κεφαλλῆνες εἰς ἐσχάτην ὅσον ἔπρεπε
μὲ τὴν ἐκλογὴν αὐτὴν. ἐδοκίμασαν μίαν μεγαλὴν πικρίαν
τὴν ὁποῖαν ποτὲ δὲν ἐπερίμεναν.

Ὁ καθηγητὴς κ. Γεράσιμος Φωκᾶς κατεψήφισεν τὸν Διδι-
εράτον. Τὸ ἀνεγνώσαμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ ἀκόμη μᾶς
φαίνεται ἀπίστευτον! Τὴν αὐτὴν ζωηρὰν αἰσθῆσιν προξένησε
τὸ πρᾶγμα καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ καὶ εἰς τοὺς ἐν Ἀθή-
ναις καὶ ἀλλαχοῦ Κεφαλλῆνας.

Τόσον παράδοξον, τόσον μικρὸν διὰ τὸν κ. Φωκᾶν μᾶς
φαίνεται, ὥστε πρωτιμῶμεν . . . νὰ μὴ τὸ πιστεύσωμεν!

Ἐτελέσθησαν ἐν Πειραιεὶ ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ
κύκλῳ οἱ γάμοι τοῦ συμπολίτου μας κ. Κωνσταντί-
νου Ὑλυμπίδου παντοπώλου μετὰ τῆς ἐπίσης συμ-
πολίτιδος δεσποινίδος Βικτωρίας Δ. Μπέη. Τοὺς
στεφάνους ἀντήλλαξε ἡ κυρία τοῦ ἐκ Πειραιῶς πο-
λιτευτοῦ Ἐλισάβετ Ρετσίνα. Εὐχόμεθα εὐτυχίαν.

— Προσδευούσης δυστυχῶς τῆς μολυσματικῆς
νόσου, δὲν θὰ γίνῃ διάλειξις ἐν τῷ Λαϊκῷ ἀναγνω-
στηρίῳ αὐρίον.

Καπέλα γυναικεῖα σὰν τὰ παρισινά,
θὰ βρῆτε στοῦ Βανδώρου μοντέρνα καὶ φθηνά.
Τεχνίτρα φημισμένη μὲ χέρια ζηλευτά
τὰ φτιάνει καὶ βεβαίως τρελλαίνεσαι μ' αὐτά
Καπέλα Μπορσαλίνου γιὰ νέους καὶ παιδιὰ.
Φωκὸν, ἀμφοτέρωθεν καὶ καὶ μὴ μυρουδιά

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΓΡ. « ΛΕΟΝΤΟΣ » Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.